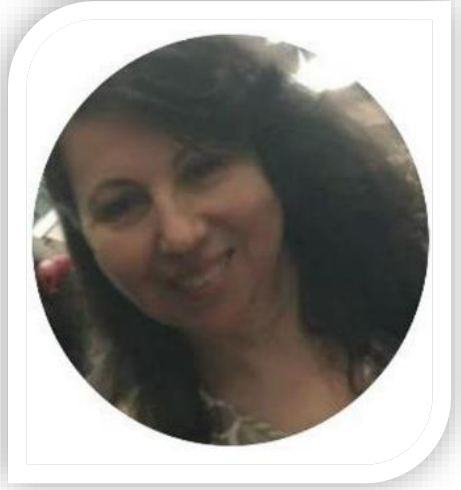

RÜZGÂR

AYTEN ÇELEBİ

*Esme rüzgâr
indir kanatlarını
bende senden de beter
fırtınalar
dur bir dakika
içime boşalmış bir mavzer gibi
işleyen uğultunda
sıra sıra hatıralar
sıra sıra hüznün var
şu çocuk
şu gözleri üzüm karası siması kavruk
dipsiz kuyunun başındaki ilk soluk
neden ağlar neden buruk
ne bekler ilk adımında bir bebek
dik durmaktan başka
şu ergen kız
sevdası savrulan yaşmaklı gelin
yolları tüketen bıçkın
ne bekler ilk aşktan tatlı bir ısıdan
başka
ne kalır aşktan geriye
ince bir sızıdan başka
şu ihtiyar
titrek elleriyle
yorgun çehresinde
hayata dair neler var
anlamış olmalı belli ki
geldiği noktadan
hep aynı ufka bakar
ne kalmış ona yaşamaktan
tatlı bir gülüşten başka
ne kalır ne olsa bile artık
hazin bir bekleyişten başka*

*şu kadın
şu tebessüm şu kahkaha şu kıvrak
çıplak parmaklarının üstüne basarak
dönüyor dünya gibi aynı güneşe karşı
vuruyor tak tak tak
bahara kışa karşı
gözleri kararmış belki yüreği ısıldıyor
şimşekten aldığı rüzgara fısıldıyor*

ne sorar sevdi mi beni diye
ne niye sevmiştim der
ne yer var gönlünde siteme
yoğun bir özleyişten başka

Es be rüzgâr..!
kaldır kanatlarını
bende senden de beter fırtınalar
al beni de bir yanına
katılsın lodosla poyrazla hasret
uçalım diyarlara
havada suda toprakta
yağmurda yaşta yaprakta
kavuşmanın dallarına konalım
biz biraz seninle dost
seninle düşman kalalım
birlikte gülüp birlikte ağlayalım
es be rüzgâr..!
ya beni getirdiklerine götür
ya bana getirdiklerini bitir
bak..!
yine sabah olacak
yaşamak
düşlerden gerçeğe
bir şahin gibi uyanacak

